

OSD 50/19

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DISCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH
z dnia 24 czerwca 2019 roku
w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia
Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
składzie:

Przewodniczący: r. pr. _____
Sędziowie: r. pr. I _____
r. pr. II _____
Protokolant: r. pr. _____

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych
: radcy prawnego _____

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 czerwca 2019 roku zażalenia _____
na postanowienie z dnia 14 kwietnia 2019 roku, sygn. akt RD 43/19 wydane
przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych _____ w
przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia.

postanawia

1. na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz. 2115) w związku z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP : dnia 14 kwietnia 2019 r. roku, sygn. akt RD 43/18.
2. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz. 2115) kosztami postępowania zażaleniowego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 1200,- zł (jeden tysiąc dwieście złotych) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych _____

Do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP wpłynęła skarga Pana [imię] na postępowanie radcy prawnego [imię] będącego pełnomocnikiem jednego z uczestników postępowania o podział majątku spadkowego (matki skarżącego), toczącego się przed Sądem Rejonowym [imię] od sygn. akt I Ns [numer] w którym to postępowaniu skarżący również uczestniczy. Skarżący zarzucił, iż radca prawny [imię] działający w Kancelarii Adwokata i Radcy Prawnego [imię] reprezentując wraz z adw. [imię] w postępowaniu I Ns [numer] działają na niekorzyść ich mocodawczyni, co zdaniem skarżącego przejawia się w zawarciu niekorzystnej dla mocodawczyni umowy o świadczenie pomocy prawnej w aspekcie ustalonego umową wynagrodzenia, oraz na bezzasadnym dążeniu do przewlekłości postępowania. Skarżący wniósł o ukaranie obu pełnomocników, tj. zarówno radcę [imię] N. [imię]

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [imię] i postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2019r sygn. akt R.D. 43/19 odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [imię]. Natomiast odnośnie postępowania względem adw. [imię] wskazał, iż Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców prawnych nie jest właściwy do prowadzenia postępowania wobec adwokatów, bowiem uprawnienie do podejmowania czynności względem adwokata służy wyłącznie radzie adwokackiej, na której listę jest wpisany [imię]

Odmawiając wszczęcia dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wskazał, iż z materiału przedłożonego przy skardze jak również z podjętych czynności wyjaśniających (wyjaśnienia radcy prawnego [imię] zawartych w piśmie z dnia 25 marca 2019r i dołączonych do wyjaśnień dokumentów) nie wynika, aby można byłoby przypisać radcy prawnemu popełnienie deliktu dyscyplinarnego. Radca prawny [imię] a zaprzeczył, aby kiedykolwiek prowadził czynności na rzecz [imię] jako jej pełnomocnik. Wskazał, iż wszelkie czynności związane ze sprawą o sygn. akt I Ns [numer] prowadzone były osobiście przez jego współlnika adwokata [imię], co potwierdzają złożone w sprawie dokumenty. Trudno w sytuacji twierdzić o popełnieniu przez radcę prawnego [imię] przewinienia

dyscyplinarnego wywodzonego z niewłaściwego wykonywania czynności związanych i wynikających z pełnomocnictwa, skoro pełnomocnikiem nie był.

Pismem z dnia 7 maja 2019r skarżący zażalił postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia. Zarzucił, że Rzecznik Dyscyplinarny oparł zaskarżone postanowienie wyłącznie na wyjaśnieniach radcy prawnego pomijając zawartą przez Kancelarię umowę i zeznania złożone przez skarżącego słuchanego w charakterze świadka a dowolna oceny dowodów skutkowałą błędem w ustaleniu stanu faktycznego. Skarżący wskazuje, iż dowodem podlegającym ocenie Rzecznika winna być przede wszystkim zawarta przez matkę umowa zlecenia z dnia 27 lutego 2018r o prowadzenie sprawy o podział majątku spadkowego, zwłaszcza postanowienia dotyczące wysokości wynagrodzenia (33 % od wartości przyznanego zleceniodawczyni majątku), co zdaniem skarżącego jest dla jego matki niekorzystne a nadto tak ustalona wysokość wynagrodzenia (procentowo od wyniku) narusza zdaniem skarżącego przepisy art. 5 ustawy z dnia 17.12.2009r o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym.

Rozpoznając zażalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych ustalił, i zważył co następuje:

Skarga oparta jest na zarzucie popełnienia przez radcę prawnego przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na ustaleniu w zawartej z matką skarżącego umowie rażąco wygórowanego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w postępowaniu o dział spadku. Uczestnikami w nadal toczącym się pod sygn. akt I Ns postępowaniu o dział spadku są: syn spadkodawcy (obecny skarżący) oraz jego matka - oboje reprezentowani przez profesjonalnych pełnomocników. Pełnomocnikiem / sprawie o dział spadku jest adw. a pełnomocnikiem - adw. (dowód: znajdujące się w aktach kopie pism procesowych – k. 29 – 30, 32-39). Do skargi nie dołączono żadnego dowodu na to, że a kwestionowała wysokość ustalonego umową wynagrodzenia, ani że umocowała skarżącego do występowania w jej imieniu w tym zakresie. Czas trwania postępowania o dział spadku, jak również treść składanych w sprawie pism wskazuje natomiast, że uczestnicy postępowania pozostają ze sobą w stałym konflikcie. Z pozyskanego przez radcę prawnego zedłżonego Rzecznikowi Dyscyplinarnemu pisma uczestniczki wynika, iż zarzuca ona synowi z podstępnie uzyskał jej podpis na oświadczeniu o odwołaniu pełnomocnictwa w celu pozbawienia jej pomocy prawnej, zwłaszcza, że próbował

uzyskać od niej podpis na oświadczeniu o zrzeczeniu się na jego rzecz przypadającej jej części majątku spadkowego (k.25-27). W świetle twierdzenia skargi, jak również z wyjaśnień radcy prawnego [redacted] pisma procesowego z dnia 6 sierpnia 2018r (k.32) bezsporne jest, że jako pełnomocnik [redacted] w sprawie o dział spadku, od 2018r występował i nadal występuje adw. [redacted] a, wykonujący zawód w Kancelarii Adwokata i Radcy Prawnego [redacted] i [redacted]. Skarżący twierdzi, że w/w Kancelaria Adwokata i Radcy prawnego zawarła 27 lutego 2018r z jego matką umowę zlecenia ustalającą wynagrodzenie za prowadzenie sprawy na poziomie 33 % od jej wyniku, zatem, zdaniem skarżącego kwotę ponad 2 mln zł. Przedłożonej na tę okoliczność kserokopii załącznika do skargi (k.3) nie można jednak uznać za dowód zawarcia umowy przez radcę prawnego [redacted] skoro owa rzekoma umowa nie została opatrzona podpisem zleceniodawczyni, a nadto, jako zleceniobiorca wystąpił adw. [redacted]. Skarżący twierdzi zresztą, iż od zawarcia tej umowy odstąpiono. Skoro skarżący nie wykazał, aby to właśnie radca prawny [redacted] zawarł z matką skarżącego niekorzystną dla niej umowę oraz że w postępowaniu o dział spadku występuje jako jej pełnomocnik, to brak jest podstaw do przypisania radcy prawnemu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opartego na takich zarzutach.

Co do zasady, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w pełni popiera trafność dokonanego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego ustalenia tak stanu faktycznego jak i dyspozycji przepisu art.36 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego co do charakteru i sposobu ustalania wynagrodzenia za świadczoną pomoc prawną, w tym swobodnego, wynikającego z woli stron ukształtowania wysokości wynagrodzenia w granicach prawa. Przede wszystkim popiera też i uznaje za swoje stanowisko Rzecznika co do sytuacji, że nawet gdyby wskazany w skardze adwokat dopuściłby się jakichkolwiek nieprawidłowości - czy to w sposobie reprezentowania mocodawczyni, czy przy ustalaniu wynagrodzenia, to właściwym do orzekania w sprawie jest właściwa rada adwokacka, a nie organy samorządu radcowskiego.

Dodatkowo należy zauważyć, że powołanie się w zażaleniu na naruszenie przepisów ustawy o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym jest całkowicie bezzasadne, gdyż nie mają one w sprawie zastosowania.

Zgodnie z art.17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art.74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych (t.j.Dz.U.2018.2115) nie wszczyna się postępowania a wszczęte umarza gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia. Wobec nie stwierdzenia popełnienia przez radcę prawnego [redacted] czynu, który mógłby

być zakwalifikowany jako przewinienie dyscyplinarne, postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia było prawidłowe. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie zachodziła żadna przesłanka natury prawnej, która postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego czyniłaby wadliwym, zatem utrzymane zostało w mocy.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust.1 pkt 1 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20.03.2015r w sprawie zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Na koszty składają się wydatki poniesione w związku z prowadzonym przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny postępowaniem zażaleniowym.

Na niniejsze postanowienie zażalenie nie przysługuje.